

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 4 listopada 2020 r.

DIH-4.709.47.2020.BP

DECYZJA DIH-IV/57/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z 10 września 2020 r. (sygnatura: KH.8361.7.2020/38DEC/20), na podstawie której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 23.000 zł (słownie: dwadzieścia trzy tysiące złotych) z tytułu ponownego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Pismem z 14 grudnia 2019 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach, zwany dalej również „*Śląskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwanego dalej również „*Stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”. Przedmiotowe pismo Strona odebrała 20 grudnia 2019 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 9 stycznia 2020 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego WIIH, w sklepie „Biedronka”, mieszczącym się w Bobrownikach przy ul. Polnej 58, należącym do Strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 626 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając brak uwidocznionych cen i cen jednostkowych w przypadku 98 partii produktów, co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach

oraz § 3 ust. 1 i 2 i § 5 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 9 stycznia 2020 r. (nr akt kontroli: KH.8361.7.2020).

W okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie przepisów po raz pierwszy organ ujawnił dwadzieścia osiem przypadków naruszenia wymagań ustawy o informowaniu o cenach w toku kontroli przeprowadzonych w następujących okresach:

1. 22 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach produktów (sprawa KH.8361.12.2019) – decyzją z 25 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 10.000 zł.
2. 23 - 24 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.13.2019) – decyzją z 26 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 18.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-III/27/2019 z 5 sierpnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
3. 24 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.14.2019) – decyzją z 29 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 11.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-4/22/2019 z 16 lipca 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
4. 2 - 8 kwietnia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-B.8361.15.2019) – decyzją z 9 lipca 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł,
5. 31 maja 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.105.2019) – decyzją z 2 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 3.000 zł,
6. 4 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.108.2019) – decyzją z 20 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 25.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/15/2019 z 20 listopada 2019 r., zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
7. 4 – 7 czerwca 2019 r. - stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.27.2019) – decyzją z 23 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 32.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/20/2019 z 9 grudnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy.
8. 18 – 24 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.8.2019) – decyzją z 2 października 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/26/2019 z 20 grudnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
9. 26 sierpnia 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen (sprawa KH.8361.173.2019) – decyzją z 26 sierpnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 21 000 zł,
10. 3 września 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.180.2019) – decyzją z 29 listopada 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.600 zł. Decyzją DIH-IV/9/2020 z 6 lutego 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,

11. 4 – 10 września 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.53.2019) – decyzją z 16 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 23.000 zł.
12. 17 września 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.195.2019) – decyzją z 6 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.200 zł. Decyzją DIH-IV/22/2020 z 9 marca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
13. 20 września 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych (sprawa KH.8361.204.2019/30DEC/20) – decyzją z 22 czerwca 2020 r. nałożono karę w wysokości 20.200 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/49/2020 z 24 września 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy
14. 26 września 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych oraz różnicę cen „półka – kasa” (sprawa KH.8361.202.2019) – decyzją z 6 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.200 zł. Decyzją DIH-IV/18/2020 z 6 marca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy
15. 26 września – 2 października 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.60.2019) – decyzją z 17 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 21.800 zł.
16. 3 – 9 października 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.61.2019) – decyzją z 23 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 23.000 zł,
17. 5 listopada 2019 r. – stwierdzono błędne uwidocznienie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.232.2019) – decyzją z 7 lutego 2020 r. nałożono karę w wysokości 6.000 zł,
18. 12 – 15 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.71.2019) – decyzją z 28 lutego 2020 r. nałożono karę w wysokości 23.800 zł.
19. 12 – 14 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.13.2019) – decyzją z 2 marca 2020 r. nałożono karę w wysokości 40.000zł. Decyzją DIH-IV/40/2020 z 25 czerwca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy.
20. 18 – 20 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.14.2019) – decyzją z 3 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 32.000 zł. Strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji.
21. 21 – 25 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych, błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.16.2019) – decyzją z 4 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł. Strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji.
22. 22 listopada 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.246.2019) – decyzją z 11 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 6.500 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/35/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy,
23. 2 grudnia 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.254.2019) – decyzją z 13 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 20.374 zł. Strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji.

24. 17 – 20 grudnia 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych, nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.75.2019) – decyzją z 18 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/36/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy
25. 20 grudnia 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.271.2019) – decyzją z dnia 20 marca 2020r. nałożono karę pieniężną w wysokości. 5.500 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/38/2020 z 15 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy,
26. 2 – 8 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.1.2020) – decyzją z dnia 24 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 28.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/37/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy,
27. 7 – 9 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.2.2020) – decyzją z dnia 27 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 30.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/43/2020 z 29 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy,
28. 8 stycznia 2020 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.6.2020) – decyzją z dnia 12 maja 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 4.500 zł.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 10 sierpnia 2020 r., Śląski WIIH poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu kolejnego – dwudziestego dziewiątego – naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 10 września 2020 r. (sygnatura: KH.8361.7.2020), Śląski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 23 000 zł (słownie: dwadzieścia trzy tysiące złotych), na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu dwudziestego dziewiątego naruszenia obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Decyzja została odebrana w dniu 14 września 2020 r.

Pismem z dnia 24 września 2020 r. (data stempla 25 września 2019 r.), Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji. zarzucając:

- a) naruszenie prawa materialnego tj. art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez:
  - nieuwzględnienie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy w jej aspekcie pozytywnym, tj. ominięcie tych czynności, które przedsiębiorca podejmuje po kontrolach, a które mają na celu usunięcie nieprawidłowości oraz zapobieżenie występowaniu ich w przyszłości,

- niewłaściwe zastosowanie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej kryterium dotychczasowej działalności tj. zastosowanie go w zakresie szerszym, nieadekwatnym do zakresu kontroli,
- b) naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 10 § 1 oraz art. 81 kpa poprzez niezawiadomienie Strony o zebraniu materiału dowodowego oraz możliwości składania wniosków przed wydaniem decyzji, co uniemożliwiło Stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz składania wniosków dowodowych,
- c) naruszenie art. 77 § 1 oraz art. 7 i 80 kpa poprzez niezebrańie i nierozpatrzenie w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego tj. nieprecyzyjne ustalenie w protokole kontroli z dnia 09.01.2020 r. przy jakich towarach brakowało cen i cen jednostkowych.

Pismem z 7 października 2020 r., Prezes UOKiK poinformował w/w przedsiębiorcę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z § 6 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen cena jednostkowa pakowanego środka spożywczego w stanie stałym znajdującego się w środku płynnym dotyczy masy netto środka spożywczego po odsączeniu, oznaczonej na opakowaniu jednostkowym, jeżeli płyn ten lub mieszanka płynów stanowi jedynie dodatek do podstawowego składu tego środka spożywczego

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 40 000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w należącej do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie placówce handlowej, stwierdzono nieprawidłowości w informowaniu o cenach w przypadku 98 partii produktów spośród 626 poddanych ocenie, co było, jak stwierdził Śląski WIIH, dwudziestym dziewiątym w okresie 12 miesięcy naruszeniem przez stronę obowiązujących przepisów w zakresie uwidaczniania cen.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Śląski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 23 000 zł na w/w przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

W toku postępowania odwoławczego Prezes UOKiK przeprowadził analizę ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję oraz treści skarżonej decyzji, jak również uwzględnił zarzuty zawarte w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o informowaniu o cenach, co powoduje konieczność nałożenia przez Śląskiego WIIH kary pieniężnej.

Strona zarzuca naruszenie przepisów postępowania tj. art. 10 § 1 oraz art. 81 kpa poprzez niezawiadomienie Strony o zebraniu materiału dowodowego oraz możliwości składania wniosków przed wydaniem decyzji, co uniemożliwiło Stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz składania wniosków dowodowych,

Odnosząc się do powyższego zarzutu, Organ zwraca uwagę, iż z akt sprawy wynika, że Śląski WIIH pismem nr KH.8361.7.2020/38DEC/20 z 10 sierpnia 2020 r. zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej z tytułu ponownego niewykonania obowiązków określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. Przedmiotowe zawiadomienie zostało odebrane przez Stronę w dniu 13.08.2020 r.

Strona zarzuca również naruszenie art. 77 § 1 oraz art. 7 i 80 kpa poprzez niezebrańie i nierozpatrzenie w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego tj. nieprecyzyjne ustalenie w protokole kontroli z dnia 09.01.2020 r. przy jakich towarach brakowało cen i cen jednostkowych. Jak wskazuje Strona, w protokole organ posługuje się nieprecyzyjnym określeniem grup towarów np. „sprawdzeniem objęto 18 asortymentów lodów”, przez co

Strona nie ma możliwości odniesienia się do wyników kontroli, a w szczególności kwestii czy i ile towarów spełniało warunków określonych w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Wg. Strony przy tak ogólnym określeniu nie sposób było stwierdzić, czy kontroli nie poddano towarów, które spełniały wymóg identyczności ceny jednostkowej z ceną sprzedaży.

Odnosząc się do podniesionego zarzutu, Organ wskazuje, że protokół kontroli, do którego Strona nie wniosła uwag, zawiera zapis, że „*Badane towary nie należały do grup towarów wymienionych w § 7 Rozporządzenia Ministra Rozwoju.*” Dodatkowo Organ zwraca uwagę, że integralną częścią protokołu jest załącznik zatytułowany „*Zestawienie prawidłowości oznaczania cen*”, z którego również wynika, że towary, w stosunku do których stwierdzono uchybienie nie należały do towarów, w przypadku których brak jest obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych.

Jak już wskazano powyżej, przesłanki wymiaru kary określa art. 6 ust. 3 w/w ustawy stanowiąc, że przy wymiarze kary bierze się pod uwagę stopień naruszenia, dotychczasowe postępowanie oraz wielkość jego obrotów i przychodu.

W przypadku stopnia przesłanki stopnia naruszenia obowiązków należy odwołać się do art. 4 ust. 1 w/w ustawy, zgodnie z którym, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o informowaniu o cenach, cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. Cena należy więc do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy.

Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach cena jednostkowa to cena ustalona za jednostkę określonego towaru (usługi), którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach. Cena jednostkowa jest więc z kolei podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego itp.

W świetle powyższego, brak uwidocznienia cen pozbawia konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach. Z kolei, brak cen jednostkowych, uniemożliwia konsumentom porównanie oferowanych towarów z towarami podobnymi lecz o innej masie lub objętości, a co za tym idzie, utrudnia konsumentom wybór odpowiedniego dla nich towaru (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 listopada 2019 r. sygn. akt VI SA/Wa 1400/19 „*Tym samym klienci poszukujący towarów w tym właśnie dziale sklepu, istotnie pozbawieni zostali podstawowej informacji, która winna im zostać zapewniona przez Skarżącą, a więc ceny produktu. Bez tej podstawowej informacji trudno mówić o realizacji jednej z dyrektyw ujętych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, a więc umożliwieniu klientom porównywania cen konkurencyjnych towarów.*”). Zasadnie więc organ I Instancji

stwierdził, iż stopień naruszenia obowiązku w zakresie uwidaczniana cen jest wyższy niż znikomy.

Kolejną przesłanką wymiaru kary jest dotychczasowa działalność podmiotu działającego na rynku. Strona odnośnie tej przesłanki podnosi argument, iż Organ błędnie utożsamia przedmiotową przesłankę z naruszeniami stwierdzonymi w ciągu 12 miesięcy poprzedzających naruszenie będące przedmiotem zaskarżonej decyzji, podczas gdy jej zdaniem, chodzi tu o te działania i czynności, które przedsiębiorca podejmuje w toku kontroli, a które mają na celu usunięcie nieprawidłowości oraz zapobieżenie ich występowaniu w przyszłości.

Odnosząc się do powyższego zarzutu należy podkreślić, iż usunięcie stwierdzonych naruszeń nie jest tożsame z przesłanką dotychczasowego działania, stąd też nie będzie miało ono znaczenia przy analizie tej przesłanki, ale dopiero przy wymiarze kary za ewentualne późniejsze naruszenia. Organ zwraca przy tym uwagę, że nieprawidłowości w zakresie informowania o cenach nie zostały usunięte po otrzymaniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, lecz dopiero w czasie jej trwania, co potwierdza protokół kontroli.

Natomiast analizując przesłankę dotychczasowej działalności Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od dnia pierwszej kontroli, włączywszy kontrolę, której ustalenia stanowią podstawę do wszczęcia przedmiotowego postępowania, po raz dwudziesty dziewiąty naruszył przepisy o uwidacznianiu cen. Istotnym jest tu również fakt, że kontrole we wszystkich w/w przypadkach poprzedzone były zawiadomieniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Strona miała więc możliwość odpowiedniego przygotowania się do kontroli, tym bardziej, że działalność gospodarczą prowadzi od grudnia 2004 roku, a więc należy założyć, że Stronie znany jest obowiązek uwidaczniania cen wynikający obecnie z ustawy o informowaniu o cenach. Tymczasem fakt, iż w okresie 12 miesięcy poprzedzających przedmiotowe naruszenie, stwierdzono dwadzieścia osiem naruszeń w zakresie informowania o cenach, jednoznacznie wskazuje, że Strona nie przywiązuje należytej wagi do wykonywania obowiązków nałożonych na nią przedmiotową ustawą (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 15 lipca 2020 r. Sygn. akt VI SA/Wa 2744/19: *„Organ prawidłowo wziął również pod uwagę dotychczasową działalność strony – skarżącej spółki, tj. funkcjonowanie na rynku od 2004 r., wyniki dotychczasowych kontroli w zakresie przestrzegania obowiązków nakładanych przez ustawę o informowaniu o cenach, i zasadnie przyjął, że skarżąca nie dołożyła należytej staranności przy wykonywaniu działalności w celu przestrzegania przepisów istotnych z punktu widzenia praw i interesów konsumentów oraz nie wyeliminowała nieprawidłowości naruszających te prawa. Zaskarżona decyzji dotyczy naruszenia art. 4 ustawy o cenach po raz ósmy w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie objętych tym przepisem obowiązków po raz pierwszy. Oznacza to, że skarżąca nie tylko spełniła swoim zachowaniem warunek do nałożenia kary za to naruszenie, ale też kary w podwyższonej wysokości.”*).

Nie sposób przy tym zgodzić się ze stanowiskiem Strony, iż organ nieprawidłowo bierze pod uwagę te przypadki naruszeń ustawy o cenach, jakie zostały stwierdzone w innych sklepach. Brzmienie art. 6 ustawy o informowaniu o cenach wyraźnie odnosi ten przepis

do naruszenia, którego dopuszcza się przedsiębiorca. Jest to więc jedyne kryterium podmiotowe zawarte w tej regulacji. Kontrolowany sklep nie jest odrębnym podmiotem gospodarczym, a tym samym, nie jest możliwe zawężenie odpowiedzialności przedsiębiorcy za naruszenie przepisów w/w ustawy tylko do konkretnej placówki handlowej.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się także wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, który został ustalony przez organ I instancji w toku postępowania – przedmiotowa przesłanka została ustalona przez organ I instancji na podstawie oświadczenia pełnomocnika.

Organ zwraca ponadto uwagę, że przy wymiarze kary kierował się celami kary określonymi w dyrektywie art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), zwanej dalej „dyrektywą 98/6/WE”, w myśl której kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Ustalony stan faktyczny wskazuje, iż przedmiotowe naruszenie jest dwudziestym dziewiątym, jakie zostało popełnione przez Stronę w okresie 12 poprzedzających miesięcy. Powyższe jednoznacznie wskazuje, iż kary jakie były wymierzane wcześniejszymi decyzjami nie osiągnęły zamierzonego skutku w postaci zaniechania dalszych naruszeń. Co za tym idzie, kara wymierzana kolejną decyzją powinna być na tyle dotkliwa, aby cele określone przedmiotową dyrektywą w końcu zostały osiągnięte.

Prezes UOKiK, stoi również na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania instytucja odstąpienia od wymierzenia kary. Mianowicie, zgodnie z art. 189f § 1 kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z zebranego materiału wynika, że waga naruszenia nie jest znikoma, ponieważ brak cen jest naruszeniem interesów konsumentów w zakresie ich prawa do informacji. Z kolei ewentualne usunięcie naruszenia prawa nie spełni celów kary, mającej nie tylko funkcję dyscyplinującą – represyjną, ale też i prewencyjną. Organ I instancji słusznie przy tym zauważył, że brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych stanowi zagrożenie dla interesów majątkowych konsumentów, a tym samym wyklucza możliwość uznania stopnia tego naruszenia za znikomy. Należy ponadto wskazać, że fakt wielokrotnego wystąpienia nieprawidłowości skutkujących podwyższaniem wymiaru kary, oznacza, że funkcja prewencyjna kary nie została spełniona. Zatem organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż nie zachodzą podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 kpa.

Odnosząc się natomiast do art. 189f § 2 kpa, który wskazuje na możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach innych niż wymienione w art. 189f § 1, Prezes Urzędu zwraca uwagę, że powtarzające się naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie pozwalają na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Celem tym jest przestrzeżenie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, uznał odwołanie za bezzasadne. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara w wysokości 23 000 zł jest proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. pełnomocnik Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie,
2. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach
3. a/a